

**UCHWAŁA NR XXIV/148/16
RADY MIEJSKIEJ W DOBCZYCACH**

z dnia 29 czerwca 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Gminy i Miasta Dobczyce

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. 2016 r., poz. 446), art. 227 i art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), Rada Miejska w Dobczycach uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi wniesionej w dniu 25 kwietnia 2016 roku przez ██████████ a działalność Burmistrza Gminy i Miasta Dobczyce w zakresie zaniedbania, nienależytego wykonywania zadań, naruszenia praworządności, interesów skarżących, a także przewlekłe załatwianie sprawy GPS.6331.4.2012.V Rada Miejska w Dobczycach uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Dobczycach do zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi skarżących.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady
Miejskiej w Dobczycach

Czesław Leszczyński

Załącznik nr 1 do Uchwały Nr XXIV/148/16

Rady Miejskiej w Dobczycach

z dnia 29 czerwca 2016 r.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19 kwietnia 2016 roku [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] wnieśli skargę na Burmistrza Gminy i Miasta Dobczyce na podstawie art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego zarzucając zaniedbanie, nienależyte wykonywanie zadań, naruszenie praworządności, interesów skarżących, a także przewlekłe załatwianie sprawy przez Burmistrza Gminy i Miasta Dobczyce w sprawie GPS.6331.4.2012.V. Skarga wpłynęła do Urzędu Gminy i Miasta Dobczyce w dniu 25 kwietnia 2016 r.

Skarga została skierowana do Komisji Rewizyjnej w celu zbadania zasadności w czasie obrad połączonych komisji Rady Miejskiej w dniu 30 maja 2016 r..

W dniu 13 czerwca 2016 roku [REDAKTOWANE] - Kierownik Referatu Gospodarowania Przestrzenią i Ochrony Środowiska Urzędu GiM Dobczyce zapoznała członków Komisji Rewizyjnej z dokumentacją i wyjaśniła przedstawione w skardze zarzuty.

Komisja Rewizyjna przedstawiła swoje stanowisko Radzie Miejskiej w dniu 27 czerwca 2016 roku na wspólnym posiedzeniu Komisji RM. Po rozpatrzeniu sprawy i zapoznaniu się z opinią Komisji Rewizyjnej Rada Miejska w Dobczycach stwierdza, co następuje:

Skarga jest bezzasadna, ponieważ przemawiają za tym następujące fakty:

Postępowanie w powołanej przez skarżących sprawie toczy się od 23 października 2012 roku w oparciu o złożony przez nich wniosek z dnia 17.10.2012r. o nakazanie przywrócenia stanu poprzedniego przez usunięcie osuwiska ziemi znajdującego się na działce nr 120/1 położonej w Stojowicach.

Postępowanie toczy się w oparciu o art. 29 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U.2015.469 z późn. zm.).

W przedmiotowej sprawie wydana została decyzja znak GPS.6331.4.2012.V z dnia 21.06.2013 roku umarzająca postępowanie w sprawie nakazania przywrócenia stanu poprzedniego na działce nr 120/6 w miejscowości Stojowice, gmina Dobczyce. Od decyzji tej skarżący wnieśli odwołanie, które przesłane zostało wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Decyzją znak SKO.PW/4171/46/2013 z dnia 4 września 2013 r. SKO utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji. Na powyższe rozstrzygnięcie skarżący złożyli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Sąd uchylił decyzję organu I i II instancji wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 roku sygn. akt IISA/Kr 1530/13. Sąd przedstawił obszerną analizę podstaw umorzenia postępowania i stwierdził, że w świetle doktryny i orzecznictwa sądów administracyjnych, organy administracyjne nie powinny umarzać postępowania ale powinny ocenić zasadność żądania wnioskodawców i wydać merytoryczną decyzję.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, na podstawie zgromadzonych dowodów Burmistrz Gminy i Miasta Dobczyce w dniu 11.07.2014 roku wydał decyzję znak GPS.6331.4.2012V odmawiającą nakazania właścicielowi działki [REDAKTOWANE] przywrócenia stanu poprzedniego poprzez usunięcie powstałego na niej osuwiska ziemi. Od decyzji tej skarżący złożyli odwołanie. Po zapoznaniu się z materiałem dowodowym sprawy, SKO decyzją nr SKO.PW/4171/78/2014 z dnia 27 lipca 2015 r. uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W uzasadnieniu SKO wskazało na konieczność prawidłowego przeprowadzenia postępowania dowodowego, w tym przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, a w szczególności ustalenie czy zmiana stosunków wodnych na gruncie stanowiącym działkę nr 120/8 (spowodowana awarią wodociągu, w wyniku której powstało osuwisko) doprowadziła do szkody na gruncie stanowiącym działkę nr 120/4, a jeśli tak to czy i w jakim stopniu właściciel gruntu stanowiącego działkę nr 120/4 swoimi działaniami (nawożeniem powstałego zapadliska ziemią i innymi materiałami) przyczynił się do powstania tej szkody. Zgodnie z uzasadnieniem decyzji SKO na podstawie tych ustaleń, mając do dyspozycji dotychczas zgromadzony materiał dowodowy organ I instancji winien ustalić odpowiedzialność właściciela działki [REDAKTOWANE] za naruszenie stosunków wodnych na podstawie art. 29 ust. 3 w związku z ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne.

W dniu 7 grudnia 2015 r. organ I instancji wydał decyzję GPS.6331.4.2012.V, orzekając o odmowie nakazania właścicielowi działki [REDAKTOWANA] położonej w Stojowicach przywrócenia stanu poprzedniego poprzez usunięcie osuwiska ziemi znajdującej się na tej nieruchomości. Od decyzji tej skarżący ponownie złożyli odwołanie. Po zapoznaniu się z materiałem dowodowym sprawy SKO decyzją nr SKO.PW/4171/3/2016 z dnia 11 lutego 2016 r. uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Zgodnie z uzasadnieniem decyzji SKO prawidłowe uzasadnienie decyzji organu I instancji wymaga najpierw dokonania oceny dowodów, z zachowaniem zasady swobodnej oceny dowodów zawartej w treści art. 80 kpa. Ocena ta powinna znaleźć odzwierciedlenie w treści uzasadnienia decyzji, które w szczególności winno zawierać wskazanie dowodów, na których organ się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności. W uzasadnieniu SKO wskazało, że jakkolwiek organ I instancji dopuścił materiał dowodowy z opinii biegłego, to jednak w żaden sposób nie odniósł się do treści opinii, a także zarzutów sformułowanych co do jej treści przez odwołujące się strony postępowania. W uzasadnieniu decyzji zabrakło oceny opinii biegłego w zakresie czy zmiana stosunków wodnych na gruncie stanowiącym działkę nr 120/8 (spowodowana awarią wodociągu, w wyniku której powstało osuwisko) doprowadziła do szkody na gruncie stanowiącym działkę nr 120/4, a jeśli tak to czy i w jakim stopniu właściciel gruntu stanowiącego działkę nr 120/4 swoimi działaniami (nawożeniem powstałego zapadliska ziemią i innymi materiałami) przyczynił się do powstania tej szkody. W uzasadnieniu SKO wskazało również, że organ I instancji nie opisał w uzasadnieniu decyzji poczynionych ustaleń czy zmiana stosunków wodnych na gruncie stanowiącym działkę nr 120/8 (spowodowana awarią wodociągu, w wyniku której powstało osuwisko) doprowadziła do szkody na gruncie stanowiącym działkę nr 120/4, a jeśli tak to czy i w jakim stopniu właściciel gruntu stanowiącego działkę nr 120/4 swoimi działaniami (nawożeniem powstałego zapadliska ziemią i innymi materiałami) przyczynił się do powstania tej szkody.

Wszystkie omawiane wyżej decyzje organu I instancji z upoważnienia Burmistrza podpisywała Kierownik Referatu Gospodarowania Przestrzenią i Ochrony Środowiska.

Zgodnie wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 17 kwietnia 2012 r. sygn. akt II SAB/Bk 15/12: „ze stanem beczynności mamy do czynienia wówczas, gdy dochodzi do przekroczenia terminu załatwienia sprawy (czy to na skutek nie podjęcia żadnych czynności czy też prowadzenia postępowania i nie zakończenia go wydaniem aktu administracyjnego lub podjęciem stosownej czynności), natomiast ze stanem przewlekłości mamy do czynienia wówczas, gdy organ podejmuje czynności w toku postępowania w sposób nieefektywny lub pozorny, nie przekraczając jednocześnie terminu załatwienia sprawy (najczęściej będą to przypadki nieuzasadnionego korzystania z możliwości wyznaczenia nowego terminu załatwienia sprawy). Pojęcie "przewlekłość postępowania" obejmuje opieszale, niesprawne i nieskuteczne działanie organu, w sytuacji, gdy sprawa mogła być załatwiona w terminie krótszym, jak również nieuzasadnione przedłużanie terminu załatwienia sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu (II SAB/Op 38/14 z dnia 22.12.2014 r.).

W czasie analizy dokumentów nie stwierdzono uchybień terminów wynikających z kpa w prowadzonym postępowaniu. Skompilowany charakter sprawy oraz wyznaczanie nowego terminu jej załatwienia w oparciu o art. 35 i 36 kpa nie zostały naruszone, wobec czego organ nie pozostaje w beczynności. W przypadku organu I instancji terminy rozpoczynają swój bieg – co do zasady – w dacie doręczenia żądania organowi, a kończą w dacie wydania przez niego decyzji administracyjnej w tej instancji. W każdym przypadku złożenia wniosku przez skarżących postępowanie zakończone zostało zgodnie przepisami kpa postanowieniem lub decyzją. Nie stwierdzono również przewlekłości postępowania, a w szczególności nie stwierdzono, że w prowadzonej sprawie organ działał opieszale, niesprawnie i nieskutecznie lub z nieuzasadnionych powodów przedłużał termin załatwienia sprawy.

Analiza dokumentów dokonana przez Komisję Rewizyjną nie stwierdziła uchybień w zakresie niestosowania się przez Burmistrza Gminy i Miasta Dobrezyce do zaleceń SKO i WSA, powielania dotychczasowych błędów czy niewłaściwej wykładni przepisów art. 29 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne. Jakkolwiek w jednej z trzech wymienianych przez skarżących decyzji SKO.PW/4171/3/2016 z dnia 11 lutego 2016 r., SKO wskazało na brak wykonania zleconych ustaleń przez organ I instancji, to jednak Komisja Rewizyjna nie stwierdziła w tym zakresie zaniedbań w postępowaniu Burmistrza Gminy i Miasta Dobrezyce.

Wyjaśnienia wymaga, że żadna z decyzji wydanych przez organ I instancji nie została uchylona przez fakt niedopuszczenia przez ten organ dowodu w postaci uzupełnienia opinii biegłego. W decyzji SKO.PW/4171/3/2016 z dnia 11 lutego 2016 r. wskazało na brak dokonania oceny przedłożonej opinii biegłego oraz zarzutów sformułowanych co do jej treści.

Po dokonaniu analizy dokumentów sprawy Komisja Rewizyjna nie stwierdziła zaniedbań, nienależytego wykonywania zadań, naruszenia praworządności i interesów skarżących a także przewlekłego załatwiania sprawy przez Burmistrza Gminy i Miasta Dobczyce.

W świetle powyższego wyrażone na wstępie stwierdzenie w sprawie przedstawionej przez skarżących skargi można uznać za uzasadnione.

Jednocześnie wskazuje się, że zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jest niezaskarżalne. Zgodnie z treścią art. 239 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

V-ce Przewodniczący
Rady Miejskiej w Dobczycach
Czesław Leszczyński